

SVĚTOVÁ VÁLKA Z

Jednoho obyčejného dne Gerry Lane s rodinou zjistí, že se jejich poklidná cesta změnila v městskou dopravní zácpu. Lane, bývalý vyšetřovatel Organizace spojených národů, ale shledá, že to není obyčejná dopravní zácpa. Nad městem se vznášejí policejní helikoptéry, pod nimi se prohánějí policisté na motorkách a město pohlcuje chaos.

Cosí přimělo davy lidí, aby na sebe začali útočit – jediným kousnutím se rozšířil smrtící virus, který změnil zdravé lidské jedince v cosi nepochopitelně divokého a nemyslitelného. Soused se obrací proti sousedovi, laskavý cizinec ochotný pomoci se náhle mění v nebezpečného nepřítele. Původce viru je neznámý a počet nakažených rapidně narůstá každým dnem, stává se globální pandemií. A jak nakažení jedinci zahlcují světové armády a urychleně svrhávají jejich vlády, Gerry Lane je nucen vrátit se ke svému dřívějšímu nebezpečnému životu a pustit se do beznadějného pátrání po zdroji této epidemie a zamezit dalšímu šíření viru. To vše proto, aby zajistil bezpečí pro svou rodinu.

Z PAPÍRU NA OBRAZOVKU:

„Světová válka Z“ začala jako post-apokalyptický hororový román Maxe Brookse nazvaný „Světová válka Z: Historie světové války se zombie“ psaný v první osobě, jako vlastní zkušenost těch, kteří ji prožili. Producenti Brad Pitt, Dede Gardner a Jeremy Kleiner četli tuto knihu v provizorní formě určené k poznámkám a úpravám, a byli, stejně jako všichni ostatní v produkční společnosti Plan B Entertainment, zcela uchvázeni.

„Před pěti lety jsem o zombie nevěděl vůbec nic. Dnes se považuji za znalce,“ říká Brad Pitt. „Neměl jsem ani ponětí, jak bohaté jsou pověry o zombie. Kniha Maxe Brookse vás dokáže zaujmout a současně přesvědčit, že situace jako je tato, by se opravdu mohla přihodit.“

„Přestože je to kniha o zombie – anebo možná právě proto - jsme zde našli cosi, co nás oslovilo, co bylo zásadní a svým způsobem i prorocké. Nevěděli jsme, co bylo podmanivější,“ uvádí Dede Gardner.

Zásadní část příběhu zaujala Jeremyho Kleinera, který byl s Brooksovou prací obeznámen – přečetl si jeho další knihu s názvem „Zombie: Příručka pro přežití“.

„Prolínání zombie, politiků a institucí nás zaujalo a dodalo celému příběhu opravdu skvělé, soudobé prvky, které jsou jinak v zombie žánru dost neobvyklé,” říká Jeremy Kleiner.

Avšak samotná svědecká výpověď několika protagonistů v románu nevyhovovala tomu, aby ve stejné podobě byla převedena i na filmové plátno. Nakonec se filmoví tvůrci rozhodli, že příběh bude vyprávěn jedním člověkem a ne několika dalšími hrdiny, ale také se snažili získat podstatu témat a hlavních bodů, které je původně fascinovaly.

„Bylo více než zřejmé, že převést takto strukturovanou knihu do příběhu bude velká výzva. Snažili jsme se následovat vyprávění příběhu knihy, ale během toho jsme zjistili, že dramatické napětí významně klesá, alespoň z filmového pohledu. Potřebovali jsme se vrátit zpátky k okamžiku, kdy vše propuklo, zombie se objevili, a učinit z toho ústřední bod celého filmu. Dělali jsme vše pro to, aby film působil co nejvíce autenticky, aby to dělalo dojem, že by se to opravdu mohlo přihodit třeba dnes, nám, lidem, které známe. A tak přestože filmový příběh má jinou strukturu než kniha, doufám, že i tak bude film v divácích vzbuzovat dojem, jako by četli knihu Maxe Brookse,” říká Dede Gardner.

A přestože se stále ještě pracovalo na scénáři, tým se rozhodl, že nastal ten správný čas vybrat režiséra a obrátil se na Marca Forstera.

„Marc sdílel naši představu a velmi usiloval o to, aby děj filmu byl zasazen do skutečného světa a vše bylo co možná nejvíce věrohodné,” říká Dede Gardner.

„Respektuji Marca jako režiséra, který má na svém kontě mnoho různých filmů, většinou jde o takové ty běžné lidské věci – rodina, láska, ztráta. Myslím, že on přinesl do filmu určitý lidský rozměr a myslím, že jeho otevřenost, jeho neomezené představy a vize byly pro film velmi přínosné,” dodává Jeremy Kleiner.

Produkční společnost Plan B nejprve odeslala knihu režiséru Forsterovi, a on stejně jako oni, se do knihy zcela ponořil.

„Říkal jsem si, že je to skvělé čtení a dotýkalo se témat, které mě skutečně zajímaly,” říká Marc Forster. „Spolu s lidmi z Plan B jsme si sedli a začali jsme mluvit o tom, co bychom s filmem mohli udělat. Připravili scénář, který ještě neměl konečnou podobu, ten mi dali a to byl začátek naší diskuse, která vyústila v tento film.”

Filmy se zombie tematikou se staly samostatným žánrem a v současné době opět

prožívají svou renesanci. Marc Forster věří, že je důvod oživit toto téma a mnoho těchto zombie atributů ho oslovilo a přiblížilo ho tomuto filmovému projektu.

„Na filmech o zombie mě fascinuje to, že byly populární v sedmdesátých letech, v době určité nejistoty a převratů ve společnosti. A dnes, kdy opět žijeme v době změn a skepticismu, jsou zombie opět populární. Jsou taková úžasná metafora – reprezentují určitý druh bezvědomí a nastavují zrcadlo tomu, co se děje ve světě. My, lidské bytosti jako druh, jsme v určitém stupni nevědomí a nakonec se musíme probudit,“ uvažuje Marc Forster.

„Neznám nikoho, kdo by na zombie v duchu doby nenarazil. Vidím to na inzerátech na „zombie balíčky k přežití“ v New Yorkeru. Přiřadit metaforu k něčemu, co je tak oblíbené, je dost svízelná situace, ale to k tomu zkrátka patří. Myslím si, že jazyk světa zombie je nyní snadno pochopitelný kvůli tomu, co všechno se právě děje. Lidé jsou připoutaní ke svým obrazovkám, monitorům a sluchátkům – v tom nejzákladnějším slova smyslu jsou sami zombie, chodí kolem jako zombie a nevnímají jiné lidské bytosti. A také svět je, alespoň já to tak vnímám, jakési nejisté místo... vše se zdá být tak nejisté, kolísavé. Je to jako velké vlny emocí a chování, které se převalí přes nás a děje se to stále rychleji a rychleji. Ale má to své kořeny v historické oblibě tohoto žánru. Pro mě je „Světová válka Z“ působivá, skutečná a zábavná... ale také nepřetržitá, epická, děsivá a, jak doufám, nakonec i uspokojující,“ říká Dede Gardner.

Ve skutečnosti byly původní výzvou projektu pro Brada Pitta právě ty aspekty příběhu, jejichž akčnost a závod s časem divákům rozbuší srdce.

„Tihle zombie jsou neuvěřitelně děsiví a film, jak doufám, to ukáže hned v několika úrovních. Ale především, je to zkrátka taková letní legrace a upřímně, také něco, co jsem chtěl udělat jako zábavu pro své syny,“ říká Brad Pitt.

A přesto Marc Forster neoznačuje “Světovou válku Z” čistě jako film o zombie.

„Není to jenom o zombie, je to o globální apokalypse, která se rozšíří právě skrz zombie,“ říká Marc Forster.

„Je zde mnoho paralel k tomu, co prožíváme my sami, které se nabízejí i ve filmu o zombie, ale co je na knize Maxe Brookse skvělé, je to, že je děj zasazen do realistického časového rámce a je velmi reálně strukturován. A to je to, co mě opravdu upoutalo – chtěl jsem vytvořit film, který bude působit tak reálně, aby diváci měli pocit,

že tohle se opravdu může přihodit, tady a teď, komukoliv z nás. Obecný předpoklad je, že stát se může cokoliv, v jakémkoliv scénáři, kterýkoliv den. Nikdo není ušetřen, týká se to každého. To je hlavní dějová linie filmu, ale je to taky skutečný život,” říká Marc Forster.

HERECKÉ OBSAZENÍ - LIDÉ:

Zatímco kniha vypráví příběh celé epidemie prostřednictvím několika různých hrdinů, filmoví tvůrci se rozhodli převyprávět příběh jedinou osobou, a tou je Gerry Lane, bývalý vyšetřovatel OSN, kterého hraje Brad Pitt.

„Gerry se vydává do různých rizikových částí světa – Rwanda, Bosna – míst plných obrovského nebezpečí, nepokojů a krize. Nakonec tuto práci opustí, aby se mohl víc věnovat své rodině. Ale když se začnou zombie rychle šířit, jeho dřívější zaměstnavatel ho zkontaktuje v naději, že on jediný s tím může něco udělat. V podstatě se snaží zjistit, kdo je „pacientem nula“, tedy ten, od kterého vše pochází, kde epidemie skutečně začala, a celý film je vyprávěn jím, viděn jeho očima. Pro mě bylo velice důležité, že jsme dokázali film takto postavit; prožíváme vše jako on,” říká Marc Forster.

V Bradu Pittovi, říká Marc Forster, měli dokonalého spojence, na plátně i mimo něj.

„Pracovat s Bradem byla neuvěřitelná zkušenost. Je to skvělý herec a opravdový umělec s úžasným citem, nejen jako hvězda filmu, ale i jako producent. Jeho schopnost rozpoznat, co zapůsobí, co je skutečné versus co vyznívá falešně, je báječná. Nenatáčíme dokument, ale film, avšak chceme také, aby ten film byl ukotven v realitě, a on má pro to cit. Ani jeden z nás nedělal nikdy nic podobného a v tomto smyslu to pro nás byla výzva – pracovat s tímto žánrem, který byl čímsi novým pro nás oba, a snažit se vytvořit něco nového a neotřelého. Spolupráci s ním jsem si opravdu fantasticky užíval, nemohl jsem si přát lepšího partnera,” říká Marc Forster.

Forsterova různorodá filmografie Pitta zaujala. Od akčních filmů jako „Quantum of Solace” až po biografický „Hledání Země - Nezemě” nebo dokonce adaptaci oblíbené knihy „Lovec Draků” bylo jasné, že je to právě Marc Foster, kdo dokáže vyřešit komplikované zápletky příběhu a velké akční scény „Světové války Z.”

„Nemůže být zaškatulkovaný jako režisér a jeho zkušenosti a záliba v mnoha

žánrech a typech filmů mě upoutaly. „Světová válka Z“ je charakteristicky zaměřený kus, postavený na riskování, je plný akčních scén po celém světě – s náročnými kaskadéřskými kousky a komplikovanou choreografií a efekty. Všechny tyto atributy filmu se zdály šité Marcovi na míru,” říká Brad Pitt.

Marc Forster říká, že Gerry není tím „typickým hrdinou“, což je součástí charakteru postavy.

„Gerry ve filmu několikrát říká, že život je pohyb a nabádá lidi kolem, aby věci byly stále v pohybu. Tahle fráze se mi moc líbí, protože nakonec v životě nemůžeme ustrnout, pořád se musíme pohybovat, jinak půjdeme ke dnu. Ale zatímco on obhlíží situaci a připravuje se – a zombie přebírají vládu – on vidí jistá znamení a chystá plán. V tomto okamžiku udělá zásadní rozhodnutí. Na tuto misi je vybrán kvůli své jedinečné schopnosti vrhnout se do extrémního nebezpečí, chaotických situací a přesto přežít,” říká Marc Forster.

To ale není život, který by se Gerrymu nějak zvlášť zamlouval, takže se ho vzdá, aby mohl trávit víc času se svou rodinou. Je ironií, že se k této nebezpečné práci musí vrátit proto, aby ochránil svou rodinu.

„Líbí se mi na něm, že v mnoha směrech je to naprosto obyčejný muž, ale má i určité schopnosti a minulost, kterou si musí připomenout. Nesmírně se obává o svou rodinu, ale nemá na vybranou, jestliže ji chce ochránit. Riziko je nepředstavitelně vysoké, pravděpodobnost neúspěchu je obrovská a on to ví a přesto se do toho pustí – to vyžaduje opravdu velkou dávku odvahy a charakteru. To, co mě baví na té postavě hrát, je to, že on je téměř superdetektiv – spoléhá raději na svou inteligenci a své instinkty, než na nějakou fyzickou sílu. V tomto směru je opravdu působivý,” říká Brad Pitt.

„Bylo velmi důležité, aby do role jeho ženy Karen byla obsazena herečka, která bude působit silně a současně i zranitelně. Protože když on odchází, je to ona, kdo se musí postarat o to, aby jejich děti byly v bezpečí, i když se vše kolem rozpadá. Ale také z ní musíte vycítit, jak moc ho postrádá, když je sama, jak moc se bojí, že už ho nikdy neuvidí,” říká Marc Forster.

Mireille Enos dokázala ztvárnit obě tyto kvality, sílu i zranitelnost.

„Přišla, přečetla svůj text a byla tak úžasná a přesvědčivá a dokázala obsáhnout všechny ty různé rysy, které jsem v postavě Karen viděl,” říká Marc Forster.

„Světová válka Z“ je největší film, na kterém Mireille Enos pracovala, a ona sama popisuje tuto zkušenost „strhující a překvapující“, zejména díky přístupu režiséra Fosterera.

„Marc je velmi jemný a pozorný člověk. Cítíte se s ním naprosto uvolněně. Na place vládla vřelost, respekt a vzájemná spolupráce. Byl to dar pracovat s někým, kdo má v sobě tolik laskavosti. Točili jsme akční film, a přesto scény, které jsem natáčela s Bradem, byly jemné a důvěrné – protože Marc takhle vyprávěl příběh. On hledá takové malé „lidské perličky“ jak tomu říká. Bylo to to nejlepší z obou světů,” říká Mireille Enos.

Mireille Enos říká, že spolupráce s Bradem Pittem byla velmi příjemná.

„Je neuvěřitelně velkorysý, otevřený herec, který na plac přináší smích. A vidíte na něm, že vždycky o příběhu přemýšlí a zaobírá se tím, jak nejlépe příběh ukázat,” míní Mireille Enos.

„Mireille byla úžasná. Tak všímavá a připravená naplnit představy. Měli jsme hodně společných scén, od malých a emocionálních přes obyčejné rodinné okamžiky až po paniku a já byl v úžasu, jak každou z nich dokázala ztvárnit,” hodnotí Brad Pitt.

Mireille Enos říká, že zatímco Karen chápe, že Gerry musí rodinu opustit: „... má velmi rozporuplné pocity z toho, že se Gerry dobrovolně přihlásil na tuto misi. Na jedné straně by bylo skvělé, kdyby dokázal pomoci vyřešit tuto obrovskou krizi, ale také si uvědomuje, že zůstane sama s dětmi, ve světě, kde není snadné přežít. V kritickém okamžiku, kdy ho skutečně nejvíc potřebuje a kdy musí držet spolu – on odchází. Je to komplikované. A to je něco, na co chtěl Marc filmem poukázat – na lidskou stránku v neuvěřitelně zoufalé situaci. Žijeme ve světě, který je v krizi a Marc vytvořil film, která nám připomene, jak křehké je lidské bytí.”

„Světová válka Z“ původně poukazovala na tyto „lidské stránky“ pohledem na velmi blízký vztah Gerryho s jeho rodinou, kterou on musí nedobrovolně opustit, aby zajistil jejich bezpečí. Velmi důležitá byla úvodní scéna mezi Gerrym, jeho ženou a jeho malými dcerami, které ztvárnily Sterling Jerins a Abigail Hargrove, která musela působit velmi věrohodně. Publikum musí okamžitě pocítit sílu jejich vzájemného vztahu, protože svět, jak ho znají, se rychle mění v cosi násilného a děsivého.

„Bylo nesmírně důležité, abychom jejich vztah správně vystihli. Hledali jsme velice dlouho, a bylo to náročné, až jsme objevili dvě talentované dívky, které byly odpovídajícího věku a dokázaly velmi dobře hrát. A pak se všichni čtyři připravili na to,

aby pro film vytvořili rodinu, takže když přišli, už to šlo samo. Už se poznali, zahráli si nějaké hry, jedli spolu a podnikli různé věci, které rodiny dělají, takže pak už nebyli nejistí tak, jako kdyby se viděli poprvé. Všechno šlo velmi přirozeně. Kromě toho, myslím, že nejlepší způsob, jak posílit takovouto dynamiku ve filmech, je nechat hercům čas, aby se dali dohromady, aby pak na plátně působili přesvědčivě,” říká Dede Gardner.

Thierry Umutoni, Gerryho přítel a bývalý šéf, je osobou, která dala tento dvousečný „faustovský“ plán do pohybu – zajistí, aby Gerryho rodina byla okamžitě převezena na bezpečné místo zvláštním letadlem za podmínky, že se Gerry vydá na misi, která má zachránit svět. Jihoafrický herec Fana Mokoena hraje Thierryho a „Světová válka Z” je jeho druhým filmem s Marcem Forsterem.

„Je to úžasný člověk, pracoval jsem s ním na filmu „Kazatel Kalašnikov“. Pocházím z [filmové] kultury, kde režiséři popisují a přikazují, ale Marc svým hercům věří. Dává jim v jednání volnost a to je velmi osvobozující, zvláště u filmů takového rozsahu. Není nic lepšího, než když herec dostane dost prostoru, aby mohl „dýchat“ a vytvářet, a Marc toto dokáže a současně nezapomíná na scénář. K hercům, příběhu i filmovým postavám byl vždy velmi vnímavý, a tuto vnímavost dokázal dát celému projektu,” říká Fana Mokoena.

Fana Mokoena je také jedním z mála herců, kteří měli ve filmu scény s Mireille Enos i Bradem Pittem.

„Pracovat s nimi bylo úžasné. Brad odvádí skvělou práci, ale i po lidské stránce je to báječný člověk. A Mireille je nádherná, stále usměvavá, zajímá se o vše kolem sebe. Je neuvěřitelně talentovaná a dokáže v každém objevit to pozitivní. Je někdo, koho byste si přáli mít za přítele po celý život,” říká Fana Mokoena.

V obléhaném severokorejském vězení se Gerry se zkorumpovaným a nedávno uvězněným agentem CIA, kterého hraje David Morse. „Moje postava agenta CIA má dosti cynický pohled na svět. Udělal něco, za co byl potrestán, ale ten trest mu nejspíš zachránil život, protože ho přivedl do korejského vězení, a to ho uchránilo od mnohem horších věcí, které se dějí tam venku. Informace, které má, pomohou Gerrymu, aby mohl postoupit zase o kus dál,” říká David Morse.

Zpoza mříží vypráví Gerrymu hrůzný a nejspíš pravdivý příběh svého prvního setkání si virem a způsob, jakým se jeden národ rozhodl s ním bojovat.

David Morse spolupracoval s Bradem Pittem na filmu „12 opic“ a byl velmi potěšen, že se mohli znovu setkat při ústřední scéně.

Jízlivý, ale přímočarý člen speciálních armádních jednotek, ztvárněný Jamesem Badge Dalem, poslouchá příkazy a snaží se udržet své muže naživu navzdory nepopsatelné anarchii, která vládne všude kolem jeho bunkru.

„Jsem velký fanda Davida Morse, vždycky jsem byl. A měl jsem to štěstí s ním pracovat již dříve – je to neuvěřitelně nadaný herec, skromný a zdvořilý. Bylo úžasné sledovat třeba jen to, jak vytváří svou postavu, jak sedí ve vězeňské cele, aby si to vyzkoušel,” říká Badge Dale.

Také se mu líbila spolupráce s Bradem Pittem, v dvojí roli – herec a producent, přičemž jedna druhou, jak řekl, jaksí lehce doplňovala.

„Kdyby se neuvádělo, že je producentem, ani byste to nevěděli, protože on by se o tom vůbec nezmínil. Zapojuje se hlavně jako herec. Zajímá se o příběh, o obsazení i o štáb a záleží mu na tom, aby se všichni cítili dobře. O každého se stará víc než sám o sebe – je velice nesobecký a vytváří příjemné pracovní prostředí,” poznamenává Badge Dale.

James Badge Dale má jisté bojové zkušenosti z filmování, ze svého seriálu z produkce HBO „The Pacific“. Avšak toto pro něj byla zcela nová armádní zkušenost a tak se spolehl na Freddie Joe Farnswortha, zkušeného kaskadéra a technicko-armádního poradce „Světové války Z“.

„Řekl jsem Freddiemu, že nepotřebuju jít na boot camp, ale chtěl jsem strávit nějaký čas s lidmi, kteří budou moji spolubojovníci. Freddie si udělal čas, aby nám představil zbraně, a trochu nás potrénoval, takže jsme se navzájem všichni lépe poznali,” vysvětluje.

Gerryho přivede pátrání z Koreje do Izraele, kde je očitým svědkem jejich vlastního a starobylého způsobu ochrany a zamezení nebezpečí – zdi a barikády (některé starobylé, jiné nové), všechny uzpůsobeny tak, aby udržely jejich lidi v bezpečí. Gerryho průvodcem v Jerusalemu je Jurgen Warmbrumm z Mossadu a i když se situace stává drastičtější a stále více násilnou, kombinace Gerryho instinktů a zkušeností mu umožní bezpečně tomu uniknout a získat další zásadní informace pro své pátrání. Jurgena Warmbrumma hraje izraelský filmař Ludi Boeken.

„Jsem vlastně filmový režisér a producent a s Marcem spolupracuji na dalším

projektu. Stalo se to, když jsme se potkali v Londýně a bavili se o tom [projektu], Marc se najednou na mě zadíval, a přestože se známe dlouhou dobu, a zeptal se: „Hrál si někdy ve filmu? Udělal bys to pro mě?“ – „No jo, hrál se v pár svých filmech, obvykle vrahy nebo špatný chlápky“, odpověděl jsem mu. A myslím, že také věděl, že jsem pracoval jako válečný zpravodaj na Středním východě, nejen v Izraeli, a že znám lidi jako je Warmbrumm,” říká Ludi Boeken.

Izraelská herečka Daniella Kertesz hraje Segen, izraelskou poručici, která se přidá ke Gerrymu a významně pomůže Gerrymu v pátrání, dokonce i při záchraně života. „Světová válka Z” je jejím prvním filmem, dokonce absolvovala i boot camp, aby dodala své postavě Segen tu správnou ráznost.

Armádní poradce Freddie Joe Farnsworth Daneillu Kertesz sám zaučil:

„Zařadili jsme jí do čety, naučili ji jednoduché formace, se vším, co k tomu patří. Měl jsem na to jen čtyři nebo pět dnů, ale zvládla to velice dobře,” pochvaluje si Freddie Joe Farnsworth.

Je do jisté míry pravidlem, že filmaři se při natáčení snaží obsazovat místní herce, kteří reprezentují lidi, se kterými se Gerry při svém cestování setkává.

„Všechno je o určité věrohodnosti, jak v hereckém ztvárnění, tak v zobrazení světa. Vydali jsme se do všech míst, kde jsme, takříkajíc, zalovili v místním rybníku a vybrali ty správné lidi. Nestáli jsme o to, aby ty postavy měli přízvuk, který ve skutečnosti nemají a předstírají, že jsou odněkud, odkud ve skutečnosti nejsou,” vysvětluje Dede Gardner.

KOLEM SVĚTA:

Aby bylo možné sledovat transkontinentální pátrací cestu Gerryho Lanea za lékem na virovou pandemii, byla „Světová válka Z” natáčena na odlehlých místech, na zemi a častěji také na moři.

„Především, film se jmenuje „Světová válka Z“, takže bylo zásadní, abychom reprezentovali svět. Myslím, že planetu a její globálnost si uvědomuje mnohem větší počet lidí než dříve – stačí stisknout tlačítko a vidíte, co se děje v podstatě kdekoli na světě. Takže je těžší a těžší něco předstírat. Diváci nejsou hloupí, vědí, jak různá města ve světě vypadají a tohle je místo, kde nemůžete podvádět, a podle mého byste to ani

neměli zkoušet. Myslím, že je pro filmy přínosné, jsou-li natáčeny v různých lokalitách a různých kulturách a v různých podmínkách, protože to vše se na plátně promítne,” říká Dede Gardner.

„Světová válka Z” začíná ve Philadelphii jako naprostá zombie pandemie. Glasgow zastoupila Philadelphii, a ačkoliv jsou obě města od sebe velmi vzdálená, mají podobnou architekturu, což bylo ještě během post-produkce zvýrazněno. Produkce také vyměnila světelné značení, vývěsky a tabule a auta a nahradila je americkými protějšky, aby zcela dokončila transformaci města. Glasgow také nabídlo ideální prostředí pro vytvoření maximálního chaosu.

„Město je uspořádáno čtvercově, což nám nabídlo lepší možnost vidět paniku a spoušť, když zombie vnikají do města,” říká lokační manažer Michael Harm.

Glasgow bylo taky velmi pohostinné město pro stovky statistů, kteří byli zapotřebí k vytvoření počátku pandemie.

„Na začátku sekvence jsme byli v menších ulicích a měli jsme přes 200 lidí, abychom vytvořili zdání, že ulice jsou plné lidí. Když jsme se přesunuli na náměstí, kde měla vznikat panika, měli jsme už 700 lidí. Velkým štěstím bylo to, že zde byla stará budova Bank of Scotland, která byla nepoužívaná. To znamenalo asi 50.000 čtverečních stop zázemí, kde mohli herci zůstat mezi natáčením jednotlivých záběrů. Využili jsme ty čtyři patra jako maskérnu, kostymérnu a catering,” říká Michael Harm.

Pomocný režisér Simon Crane většinu filmového zmatku řídil. „Když vidíme zombie poprvé, ve Philadelphii, jde to od klidu k naprosté panice a akce nastupuje velmi rychle. Marc byl velmi zaujatý tím, aby vytvořil širokou škálu zkázy, zmatku a hrůzy. Pojali jsme útok zombie jako útok vzteklych psů. Snažili jsme se vnést do toho strach a násilí“, říká Simon Crane.

K doplnění pečlivě připravené choreografie, práce kaskadérů a počítačovým úpravám bylo potřeba obětovat i několik aut ...

„Zničili jsme přes 150 různých aut. Nabourali jsme popelářské auto a napasovali Bradovo Volvo do záchranky a plno dalších věcí. Nejmíň 80% aut bylo na odpis,” říká Simon Crane. „Glasgow bylo skvělé. Uzavírali jsme další a další bloky kvůli kontrolovaným bouračkám. Bylo to úžasné.”

Obrovské množství statistů ztvárňujících zombie a filmovému štábu přidruženého

personálu vytvořilo vlastní logistický cirkus.

„Bylo tam tisíce a tisíce statistů. Měli jsme obrovskou davovou scénu na Maltě, která představovala Jeruzalém; obrovskou davovou scénu v Glasgow, které představovalo Philadelphii. Letecké scény obnášely asi 150 statistů, záběry z letadla trvaly asi pět dnů. A tyhle scény jsou ještě komplikovanější kvůli přítomnosti zombie. To znamená obrovské množství úprav vlasů, make-upu, kostýmů, aby bylo dosaženo požadovaného vzhledu. Pokud máte 500 statistů, kteří musí být upraveni tak, aby správně vypadali, je to zatraceně velké číslo. Jeden den jsme natáčeli s plným počtem statistů a já si pamatuju, že jsem přišel na plac a do slova a do písmene se tam nedalo hnout kvůli množství lidí ze štábu, kteří připravovali statisty. A o pár hodin později jsme poslali všechny zombie, ať si dají malou pauzu, protože se měly točit záběry jen s Bradem, a bylo to, jako byste se najednou ocitli v pustině. Bylo to legrační,” říká producent Ian Bryce.

„Brad aktivně přispívá tomu, jak by akční scény mohly vypadat a my se vždy snažíme, aby byly co nejrealističtější. Hlavní hrdina je bývalý pracovník OSN, žádný bojovník. Je to skutečná osoba, všední člověk. Proto jsme se snažili tomu vše přizpůsobit. Je velmi dobrý ve všech akčních záležitostech, a chtěl v nich být co nejvíce zapojen, což samozřejmě pomohlo,” říká Simon Crane.

Laneova rodina nachází dočasnou bezpečí na obrovské letadlové lodi; loď britského námořnictva Argus reprezentovala americkou loď. Natáčení přistávací scény byl docela výkon, na kterém se podílely helikoptéry, 500 statistů, tucty vojenských dopravních prostředků a samozřejmě samotná obrovská, působivá letadlová loď.

„Bylo to úžasné pracovat na skutečné letadlové lodi místo ve filmových ateliérech. Byl to mnohem silnější pocit. A taky to filmu dalo mnohem věrohodnější působení, a to v mnoha směrech, což jsme chtěli, je to válečný film. Svět je ve válce se zombie,” říká Marc Forster.

HERECKÉ OBSAZENÍ - INFIKOVANÍ:

Nejdůležitější částí filmu jsou samosebou zombie. Marc Forster se svými spolupracovníky chtěli respektovat žánr, ale současně se nechtěli nechat jím příliš svazovat, chtěli vytvořit něco originálního a původního, něco, co bude příznačné právě pro tento film.

„Všechny zombie filmy se nakonec vrací ke George Romerovi, protože to jsou prostě ikony. Třeba nedávno film „28 dní poté“ a tak dále. Takže i když se jako filmař vždycky snažíte vytvořit něco nového a jiného, přesto stále pracujete v určitém historickém rámci. A o tohle jsme se snažili i u tohoto filmu. Jsou zde určité typické „zombie elementy“, které jsme ve filmu ponechali, ale pohnutky a motivace budou jiné,” říká Marc Forster.

Filmoví tvůrci například založili chování zombie na “teorii hejna,” na určitém pohybovém vzorci, který lze vidět v přírodě a který je zdůrazněn ještě předtím, než se tyto zcela nepřírodní tvorové objeví na plátně.

„Je to způsob, jakým se společně pohybuje hejno ptáků, ryb nebo mravenců. Je to téměř jakási „stádová inteligence“. Domníval jsem se, že bude zajímavé vidět tyto zombie, jež žádnou inteligenci coby chodící mrtvoly nemají, reagovat takto chytře. Není to skutečné vedení, protože zombie jsou nemrtví. Ale jako celek mají jakési „nevědomé vědomí“. Jsou nejvíce nebezpeční, když se pohybují v nepřičetném pohnutí – ale nejsou vždy agresivní. Když nejsou vyprovokováni, jsou jakoby strnulí, pomalí a jen tak se potulují kolem. Ale když to přijde, je to jako když žralok ucítí krev. V ten moment vycítí, že je zde něco, co by mohli napadnout, a také to udělají,” říká Marc Forster.

„Hodně práce nám dalo ukázat některé mýty o zombie ve světle vědy. Měli jsme na to několik různých konzultantů, kteří s námi mluvili o všem, infekčními chorobami počínaje přes „stádové chování“ až po psychologické obranné mechanismy. Jak se lidé či zvířata chrání před parazity například, nebo jak se snaží přežít. Zdálo se nám mnohem zajímavější, když naši zombie budou mít v sobě co nejvíce reálných informací, i když nejsou skuteční. A druhou fází toho bylo umět to vyjádřit. Jakmile vás napadnou takovéhle myšlenky, ihned se otevře hromada dveří. Je tu zombie, jež právě začala běsnit – jak vlastně vypadá samotné běsnění? Jak dlouho trvá? Jak dlouho potrvá, než se vrhne na někoho dalšího? Musí být vyprovokováni, aby se na někoho vrhli? Co je vyprovokuje? Je patrný nějaký rozdíl mezi zombie, který je zombie hodinu a zombie, který je zombie měsíc? Pokud ano, pak je zde očividně rozdíl v rychlosti. Zombie byli vždy pomalí. Ale my jsme chtěli, aby byli rychlí i pomalí, protože situace z různých prostředí to dovolovala,” říká Dede Gardner.

K vytvoření mnoha zombie použil štáb kombinace efektů a herců – tanečníků,

kaskadérů, make-upu, různých protéz, CGI a pečlivě vedených kamerových záběrů. A ne každý zombie byla ve všech scénách stejný; všichni měly své vlastní specifické pohyby, které navrhla choreografka Alexandra Reynolds. Prvního člověka, který podlehl zombie šířené infekci, si zahrál pohybový specialista Ryan Perkins-Gangnes.

„Studoval jsem, jaké se pohybují lidé při epileptických záchvatech, a na těchto pohybech jsme založili přeměnu člověka na zombie. Ryan je neuvěřitelně zdatný pohybový umělec a byl velmi dobrý v přetváření těch pohybů. Přidali jsme mu žíly a upravili oči pomocí CGI. Oči pro mě byly zvlášť důležité – myslím, že jakmile se změni oči tím správným způsobem, z člověka je rázem „chodící mrtvola“,“ říká Marc Forster.

Představitelé zombie se začali učit své pohyby a tance na workshopech již před samotnou produkcí, které byly ovlivněny od hmyzu přes útok policejních psů až po výkon Javiera Bardema z filmu „Tahle země není pro starý“.

„Snažili jsme se zjistit, v jaké stavu myslí se zombie nacházejí, takže jsme začali uvažovat nad různými filmy, ve kterých jsou postavy bez kapky lidskosti. A napadl nás Javier Bardem a jeho postava ve filmu „Tahle země není pro starý“, která pro nás byla z tohoto pohledu zajímavá. Strávili jsme spoustu času přemýšlením, jak by se takový člověk měl cítit a z toho také vyšel samotný pohyb. Alex také přinesla obrázky krmícího se hmyzu, jak houževnatě a nenasytně se živí, a jak se jejich pohyb rytmicky zrychluje a zase zpomaluje. Také přinesla videa izraelských policejních psů, kde je vidět, jak svírají čelisti a jejich těla se zmítají. A tak jsme se stali tvory, kteří jsou jako hmyz, vedeni čelistmi, tvory prostými jakékoliv humanity, beze smyslu pro minulost či budoucnost, existující pouze pro tuto chvíli,“ vysvětluje Perkins-Gangnes.

Alexandra Reynolds pracovala také s trikovým režisérem Andym Jonesem a jeho „tlupou“ zombie, aby vylepšila jejich pohyby. „Stále jsme se snažili najít něco, co už se nedalo brát jako lidské, ale zároveň to bylo něco, co bylo možné. Nechtěla jsem nijak fantazírovat, ale chtěla jsem, aby to bylo mnohem temnější, než to je. Marc chtěl, aby zombie byli jedineční a žádal mě, abych pro ně vytvořila nový jazyk,“ vysvětluje.

Kostýmní výtvarnice Mayes Rubeo také přispěla k vytvoření této „nové řeči“ osobitým vzhledem každého jednotlivého zombie.

„Chtěli jsme ukázat celý proces přeměny člověka na zombie na kostýmech. Ne každý má stejné kousnutí, ne každý je poraněn stejným způsobem. Pokud se podíváte na

všechny zombie, zjistíte, že každá jednotlivá postava má svůj vlastní vzhled, včetně stáří a stavu oděvu, množství krve. Chtěli jsme vykreslit každého jako individualitu. To všechno byl Marcův nápad,” vysvětluje Mayes Rubeo.

Všechna tato soustředěnost na detail byla často hrůzně odhalena při panoramatických záběrech včetně těch, kdy zombie šplhají jeden po druhém, aby zdolali stěnu. Režisér Forster se často uchýlil k těmto rozsáhlým záběrům na úkor těch rychlých.

„Některé filmy mají jiné pojetí kamery, více se hýbe a točí se z různých úhlů, a také jiný střih. My jsme se rozhodli, že tento film bude mít kamerové záběry ustálenější. Scény, kdy se tisíce zombie snaží šplhat na zeď a helikoptéry na ně střílí, byly dle mého názoru, velmi dobře udělané,” říká Ian Bryce.

„Mnoho letecký záběrů se točilo na Maltě,” říká Ian Bryce. „Někdy prostě musíte do helikoptéry, abyste zabrali celý plac.”

###

O FILMOVÝCH TVŮRČÍCH

Marc Forster je režisér, který má na svém kontě pozoruhodně různorodý rozsah filmů různých žánrů včetně filmů nezávislých, díky čemuž jej nelze žánrově zaškatulkovat.

Forster, který je uznávaný zejména pro svou jedinečnou estetičnost a přesvědčivou vizualizaci, se ve svých filmech pouštěl do velmi emocionálních témat, od studiových filmových trháků až po nízkorozpočtový na Oscara nominovaný snímek v kategorii Nejlepší film.

Forsterův filmový styl byl jasný již v jeho prvním filmu „Everything Put Together”, u něhož byl také spoluautorem scénáře. Toto psychologické drama v roce 2001 nominováno na cenu Grand Jury Prize na filmovém festivalu Sundance Film Festival, a téhož roku získal i cenu na festivalu Independent Spirit Awards za snímek „Someone to Watch“ a byl navržen na Nejlepší film s rozpočtem pod 500,000 \$.

Forster se velmi přesvědčivě prosadil v roce 2001 filmem „Ples příšer”, komerčně velmi úspěšným i oceněným kritiky, který byl dvakrát nominován na

Oscara®; Halle Berry nakonec za svůj výkon v tomto filmu Oscara® získala. Film nabízí působivý pohled na odkaz boje, ztráty a vykoupení, v přesvědčivém podání hereckých hvězd jako je Halle Berry, Billy Bob Thornton, Heath Ledger, Peter Boyle a Sean Combs.

Ve filmu „Hledání země - nezemě” Foster obnovil Londýn z přelomu století, vytvořil poloautobiografický příběh inspirovaný přátelstvím mezi J.M. Barrie, autorem „Peter Pan,” a čtyřmi mladými hochy a svobodnou matkou žijící v sousedství. „Hledání země – nezemě“, ve kterém si zahráli Johnny Depp, Kate Winslet, Dustin Hoffman a Julie Christie, byl jedním z nejvíce opěvovaných filmů roku 2004, a Forsterovi získal nominaci DGA na nejlepšího režiséra. National Board of Review ho také ocenila jako nejlepší film roku a získal sedm nominací Ceny Akademie®, pět nominací na Zlatý Globus®, a 11 nominací na cenu BAFTA®, včetně té za nejlepší snímek.

Forsterovým dalším snímkem je thriller „Hranice života” z roku 2005 s Ewanem McGregorem, Naomi Watts a Ryanem Goslingem. Následovala nápaditá komedie „Horší už to nebude” s Willem Ferrellem, Maggie Gyllenhaal, Dustinem Hoffmanem, Emmou Thompson a Queen Latifah. Film „Horší už to nebude”, oceněný kritikou i diváky, měl premiéru v roce 2006 na Mezinárodním filmovém festivalu v Torontu, a Will Ferrell za něj získal nominaci na Zlatý Globus ®.

V roce 2007 uvedl Forster adaptaci filmu oblíbeného, podle New York Times nejlépe prodávaného románu „Lovec Draků”. Film získal nominaci na Zlatý Globus® v kategorii Nejlepší cizojazyčný film a cenu BAFTA za film v neanglickém jazyce.

Po „Lovci draků“ Forster režíroval dvaadvacátou bondovku „Quantum of Solace“. Film, v němž hlavní roli hrál Daniel Craig, byl vůbec první ze sérií Jamese Bonda, který byl dokončen před plánovaným harmonogramem a také nepřesáhl rozpočet, a patřil k jednomu z nejlépe vydělávajících filmů bondovské série, na celém světě vydělal více než 586 milionů dolarů.

Forsterovo poutavé nezávislé akční drama „Kazatel Kalašnikov”, jehož hlavní roli ztvárnil Gerard Butler, bylo uvedeno do kin v září 2011. Příběh byl založený na skutečné postavě Sama Childerse, bývalého zločince a drogového dealera, ze kterého se stane zastánce uprchlých dětí v Súdánu.

Marc Forster se narodil v Německu, vyrostl ve Švýcarsku a do Spojených států přijel v roce 1990, aby navštěvoval newyorskou filmovou školu, kterou ukončil v roce 1993.